

labanoff and Zancoff and has stated that they are to be regarded simply as private persons acting for selfish ends, the Bulgarian Exarch requests me to say that he and the Lording Bulgarians all recognise Messrs Balabanoff and Zancoff as their representatives and as the exponents of their wishes. M-r Balabanoff I know personally; and both bear a high character.

Most faithfully Yours:

Eugene Schayler.

Sir. Ch. W. Dilke, m. p. London.

Тѣй се установяваше нашиятъ характеръ съ нашата мисия; но покойниятъ Д-ръ Чомаковъ бѣше, както казахъ, при особено мнѣние по народното ни политическо възраждане въ онова врѣме. Той искаше да не се бута по никой начинъ турското владичество у насъ, и ние българитѣ да си живѣемъ въ турската империя мирно и спокойно при една самостоятелна народна черкова безъ никаква отъ нейна страна духовни връзки съ цариградската Патриаршия, още по-малко съ руската, както вече забѣлжихъ по-горѣ, православна черкова. И на това той налѣгаше до таквазъ степенъ, че той еднически измежду цариградскитѣ българи съ удоволствие посрѣщна и дори енергически подкрѣпаше искането на турското правителство прѣзъ 1873—1875 год., да се промѣни облѣклото на българското духовенство, като духовенство отцѣпено вече отъ другото православно духовенство въ турската империя, за да се различава то тѣй отъ него и по облѣклото си. Д-ръ Чомаковъ бѣ при това на мнѣние, че Русия, освѣнъ дѣто имала своекористни цѣли на нашия Изтокъ, но, и да искала, тя не могла да ни помогне, защото цѣлъ Западъ билъ противъ нея. Отъ всичко това се обяснява цѣлото негово поведение по онова врѣме. — За постѣпкитѣ и дѣйствиата на покойния д-ръ Чо-